

Na posl.broj: P-105/2023

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

Pravna stvar!

Tužitelj: SLAVONIA DESIGN d.o.o., za proizvodnju i dizajn – u stečaju
OIB: 04144889971, Ivana Gundulića 5, Osijek, zastupa Tihomir
Zec i Nikola Sabljak, odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Zec i
partneri d.o.o., Osijek

Tuženik: AD ASTRA d.o.o., Osijek, Stonska 1a
OIB: 38635754688

-zastupa: Krešimir Rastija, odv. iz Osijeka

Radi: pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika

vps: 10.451,92 eur/78.750,00 kn

Ž A L B A

Tuženika po punomoćniku, protiv Presude Trgovačkog suda Osijek, P-105/2023-12, od 14.11.2023.godine, zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka
 - pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
 - pogrešne primjene materijalnog prava
-

Napadnutom prvostupanjskom presudom je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja, te je utvrđeno da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Slavonia design d.o.o.-u stečaju, pravna radnja -Ugovor o kupoprodaji pokretnina sklopljen između Slavonia design d.o.o. (pravnog prednika tužitelja) kao prodavatelja i tuženika, kao kupca od 30.09.2021. godine, kojim ugovorom su u korist tuženika otuđene pokretnine koje su pobliže opisane u točki I. izreke prvostupanjske presude.

Točkom II. Izreke prvostupajnske presude je utvrđeno da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Izjava o prijeboju (kompenzaciji) od 30.09.2021. godine, dok je pod točkom III. Izreke naloženo tuženiku da u stečajnu masu i posjed tužitelja vrati pokretnine iz točke I. izreke prvostupajnske presude.

Točkom IV. Izreke prvostupajnske presude je suđeno da se tuženik može osloboditi svoje obveze iz točke III. Izreke plaćanjem iznosa od 78.750,00 kn/10.451,92 Eur, na ime ispunjenja Ugovora o kupoprodaji pokretnina u roku 15 dana.

Točkom V. izreke je naloženo tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 884,27 eura, s pripadajućim kamatama.

Nezadovoljan navedenom prvostupajnskom presudom, tuženik podnosi ovu žalbu zbog svih gore navedenih razloga sa slijedećim obrazloženjem:

Iz obrazloženja prvostupajnske presude proizlazi kako je sud na temelju utvrđenih činjenica zaključio kako su u konkretnom slučaju ispunjene sve opće pretpostavke pobijanja, kao i jedna posebna pretpostavka iz čl. 202. st. 3. Stečajnog zakona, slijedom čega je usvojen tužbeni zahtjev.

Dakle, prvostupajnski sud je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja, **te je temeljem članka 202. st. 3. Stečajnog zakona utvrdio bez pravnog učinka radnje koje su bile predmetom pobijanja u ovom postupku.**

Članak 202. Stečajnog zakona, glasi:

(1) Pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike može se pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru pretpostavlja se ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

(2) Smatrat će se da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

(3) Naplatni ugovor sklopljen između dužnika i njemu bliske osobe može se pobijati ako se stečajni vjerovnici njime izravno oštećuju. Taj se ugovor ne može pobijati ako je sklopljen ranije od dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili ako druga strana dokaže da joj u vrijeme sklapanja ugovora nije bila poznata niti joj je morala biti poznata namjera dužnika da ošteti vjerovnike.

Nije sporno kako je Marina Livaja bila zakonska zastupnica oba trgovačka društva i to društva tuženika i pravnog prednika tužitelja.

Međutim, navedene pravne radnje nisu poduzete u cilju izravnog oštećenja vjerovnika, kako se to u tužbi navodi.

Naime, nije sporno kako je tuženik pravnom predniku tužitelja dao pozajmicu, radi zatvaranja kreditne obveze po Ugovoru o kreditu, kojega je pravni prednik tuženika zaključio sa Hrvatskom bankom za obnovu i razvoj.

U trenutku davanja pozajmice 01.01.2021. godine, te u trenutku zaključenja Ugovora o kupoprodaji pokretnina i potpisivanja Izjave o prijeboju (kompenzacije) od 30.09.2021. godine, **pravni prednik stečajnog dužnika nije bio u blokadi, niti mu je prijetila nesposobnost za plaćanje, niti je kod njega postojala prezaduženost kao drugi stečajni razlog.**

Prvostupanjski sud propušta činjenicu kako je na predmetnim pokretninama-stojevima bilo upisano založno pravo u korist Hrvatske banke za obnovu i razvoj, **slijedom čega je otplatom kredita putem dane pozajmice tuženika, to založno pravo brisano.**

Opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji u povodu stečaja su:

- a) otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom,
- b) prije otvaranja stečajnog postupka (uz određene izuzetke) poduzeta je pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja,
- c) pobijana radnja dovela je do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika, te
- d) krajnji rezultat pobijanja mora se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika.

U konkretnom slučaju ispunjene su prve dvije opće pretpostavke, a to je otvoreni stečajni postupak, te pravne radnje (kupoprodajni ugovori i izjava o prijeboju) koje pod određenim pretpostavkama mogu biti predmetom pobijanja.

Preostale dvije opće pretpostavke (pod c., i d.), nisu ni na koji način ostvarene.

Naime, tužitelj tijekom postupka nije ničim dokazao da **je pravno raspolaganje, odnosno da su poduzete pravne radnje dovele do oštećenja ili pogodovanja bilo kojeg vjerovnika, odnosno ne dokazuje da bi se krajnji rezultat pobijanja očitovao u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika.**

Prije svega, tužitelj propušta činjenicu kako su predmetni strojevi koji su bili predmetom kupoprodaje bili opterećeni pravom zalogu u korist banke.

Da tuženik kojim slučajem nije dao pozajmicu pravnom predniku tužitelja, predmetni strojevi bi i dalje bili opterećeni založnim pravom u korist banke, što znači da bi banka u stečajnom postupku imala razlučno pravo odnosno pravo odvojenog namirenja.

Na taj način, stečajni vjerovnici ne bi bili dovedeni u povoljniji položaj, odnosno mogućnost njihovog namirenja ne bi uopće postojala.

Prema tome, niti pravni prednik tužitelja, a niti tuženik po svojem zakonskom zastupniku nije poduzeo navedene pravne radnje kako bi oštetio ostale vjerovnike, **već isključivo u cilju zatvaranja kreditne obveze i nastavka redovitog poslovanja društva Slavonia design d.o.o.**

U vrijeme poduzimanja pravnih radnji, pravnom predniku tužitelja nije prijetila nesposobnost za plaćanje, niti je isti bio nesposoban za plaćanje, slijedom čega su ove pravne radnje poduzete isključivo u cilju zatvaranja kreditne obveze pravnog prednika tužitelja i nastavka njegovog redovitog poslovanja.

Iz tih razloga je u potpunosti pogrešan zaključak prvostupanjskog suda o tome da su pobijane pravne radnje poduzete u cilju namjernog oštećenja vjerovnika, pa je pogrešno i stajalište prvostupanjskog suda o tome da su ispunjene pretpostavke iz čl.202.st.3. Stečajnog zakona.

Slijedom iznesenog, tuženik predlaže da

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Usvoji ovu žalbu kao osnovanu, te prvostupanjsku presudu preinači na način da odbije tužbeni zahtjev tužitelja i obveže ga na podmirenja parničnih troškova i troškova ovog žalbenog postupka ili da prvostupanjsku presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Tuženik zahtijeva naknadu troškova ovog žalbenog postupka i to:

-za sastav žalbe	200,00 EUR
-pdv 25%	50,00 EUR
+ sudska pristojba za žalbu.....	150,97 EUR

Osijek, 29. studeni 2023. godine

TUŽENIK: